

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

I ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

iocundus, iocundus, iocundus. Gall. Marquer d'un jocundus, imprimer quelque marques. Ital. Marcare, signare conseruo calido. German. Conbrennen, enfl ammre le meur. Belg. Inbranden. Hisp. Sennular de mero. Pol. Fiamnia, mopalowam. Vngar. Meg belyegesem, meg fiamas. Ang. To make with a burning heat yan.] Inuertere, adhibito igni finge: quod genus pictus Encauitrix dicitur. Plin. lib. 35. cap. 4. Cujus supra caput tabula biga penderet, quam Nicias scipio se inuulsi. Et per translatum inuertere lignificaria imprimere, ut detri nequeat: ut inuertere ignominiam alium. [*πολύτιμης ηρακλείας*.] Cic. de provin. Consul. Sed fruatur tunc hoc solario: atque hanc ignominiam ignominiam, quoniam unum praeferre inuita est, putet esse leviorum. Inuertere fibi maculam, et ignominiam atque infamiam indelebem contrahere. Liv. lib. 3. ab Urbe Prehensab singulos, orbatque, ne Claudio gentilem insulam maculam vellent.
 Inuiscitus, a, um, insolitus, praece confuditinum, raro vi-
sus, inauditus. [*ζεφερός*.] Gall. Insistit. Ital. Insistere. Fuer
d'usage. Ger. Beharrt. Hispan. No acostumbrado, desfasado.
Polon. Nie piekni, Vngar. szokatlan. Ang. Not accustomed or used.] Cic. 2. de Orat. Alter leporem quendam inuisitatum nolius eratatu eis consecutus.
 Inuiscit, adverb. [*ζεφερός*.] Gall. Contre ou autre la coutume. Ital. Contro l'usage. German. Verboten. Hispan. De-
sollemente, contra la coutume. Polon. Nie piekni. Vngar. szokatlan. Ang. Not after the accustomed fashion.] Cic. 1. de Inventione. Is in-
tilis libi, perniciolus, patris civis altur. Idem 2. de Divin. Quid?
quoniam quantus qui sit optimus Reipub. status, que leges, qui
mores aut usus aut inuisitati? Ovid. 13. Metam. donec toler-
natur. Et libi inutilior, timidi commenta retexit.
 Inutiliter, adverb. [*ζεφερός*.] Gall. Inutiliter, sans profit. Ital.
Inutiliter, seu presiso. German. Unnützlich. Hispan. Despro-
sachadamente. Polon. Nie pożyteczne. Vngar. Hasznatalan. Angl. Unprofitable.] Plinius libro 16. cap. 39. Alii non inutili-
ter reclinunt. Hirtius de bel. Alexan. Multa Romæ male &
inutiliter administrari.
 Inutilitas, a, om. t. Qui nulli usui est. [*ζεφερός*.] Gall. Inutile,
qui n' est pas profitable. Ital. Inutile, difatto. German. Unnütz.
Hisp. Desprosuechado, è sia presiso. Pol. Nie pożyteczny. Vng.
Hasznatalan. Angl. Unprofitable.] Cic. 1. de Inventione. Is in-
tilis libi, perniciolus, patris civis altur. Idem 2. de Divin. Quid?
quoniam quantus qui sit optimus Reipub. status, que leges, qui
mores aut usus aut inuisitati? Ovid. 13. Metam. donec toler-
natur. Et libi inutilior, timidi commenta retexit.
 Invulnératus, a, um, Non vulneratus. [*ζεφερός*.] Gall. Qui n'
a peine débile. Ital. Non ferito. Germ. Unverwundt. Hispan.
No herido. Polon. Nierwund. Vngar. Meg sebesítetlen. Ang.
Not wounded.] Cic. pro Sest. Ceteri vero aut repentina vi per-
culi, ac tempeste populari, per populum tamen recreati-
 sunt, atque revocati: aut omnino invulnerati, inviolatique
vixerunt.
 Invulnerabilis, a, um, Polon. Raniens nie podlegli. Vn.
Meg sebesítetlen.] Seneca de Beneficentia libro 5. cap. 5: Ne-
que enim minus fortis sum, si cum invulnerabili me hoste
committis.
 I. ante O.
 I. o. Dolendi particula est. Tibullus: Vrto, remove sava
puela facies. & Quandoq. exprimit gellientis lenitatem affectum.
Ovidius 2. de Ant. Dicte io Pican & io bis dicte Pican.
 Iocinalis, Ooobothis apud Diose, lib. 4. cap. 171.
 Iocalis, c, m, f pluraliter hi joci, vel haec joca, Dicitur quod se-
rnum non est. [*πολύτιμης ηρακλείας*.] Gall. Iu. rallic, gaudescere.
Ital. Scherzare. Ger. Ein schmeiß. Belg. Schimpf, boerde Hisp.
Borda, ruda. Pol. Zart. Vngar. Trifás, trifás. Ang. tell in morder, a
merry word, a jest.] Martialis: Confusere jocos vestri quoque
ferre triumphi. Salust in lugurtha: loca, seriatque cum humili-
mis agere. Gellius libro 22. Insulsi hominis joca non præteri-
bo. Cicero 2. de Finib. At quicum joca & fetia, ut discutir, qui-
cum arcana, quicum oculata omnia? In joco arque vino, ge-
nus loquendi antiquum, quo tempus significabatur post co-
vivum. Catul. Marucine Afini manu finitura. Non belle uteris
in joco arque vino. Vide suprà in dictione IN.
 Idecūs, diminut. [*πολύτιμης ηρακλείας*.] Gall. Peccio. Ital. Picciola gioco.
German. Es idemissum Hispan. Pequena jerga. Polon. Zar-
mek. Vngar. Trifáska. Angl. A little dispart, or merry word.] Plaut.
in Koch. Novi illumijculo hoc dixit.
 Ioculus, a, um, Quod seruum non est. [*πολύτιμης ηρακλείας*.] Gall. Jocundus
& genit. raudens. Ital. Giocoso, piacevole. German. Schimpfig.
Hisp. Cosa luna de burles. Polon. Zartaw. Vngar. Trifás.
Angl. Merry, joyous.] Cicero 1. Offic. Si de rebus seruis
loquaris, levitatem adhibeat, si de joculis, leporem. Mar-
 tialis: Non potuit melius item finire jocosam.
 Iocose, Non lenio, sed felicitatis modò gratia. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. Parieu, en ieu, per riaillie. Ital. Piacevolmente, da gioco. Ger.
Schimpfig. Hisp. De burla, contraria de veru. Pol. Zarzume.
Vn. Trifás, trifás kippen. Ang. Merilie, in manner of disport.] Cic.
Qu. Frat. eumq. iusi jocose tatis. In eadem significacione di-
cimus & loco adverbii significacione. Terent. Heavt. locione
illæ dicat, nescio.
 Ioculatoris, d, p. per jocu aliquid dico, facio. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
unq. joculatoris. Gall. se uer, faire ou dire quelque chose partieu.
Ital. Scherzare. Ger. Schimpfen, troba. Hisp. Asolar. Polon.
Zartum. Vng. trifás, trifás koldom. Ang. To do or say anything
by disport or jest.] Liv. 7. ab Urbe Inter carmina propemodum in-
condita militanter joculariter. Torquati nomen auditum.
 Iocularis, rc, om. t. loco, misu: dignus. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. to seux & plan de riaillerie. Ital. Cosa giocosa. Ger. Schimpfig. Hisp. Co-
de burla. Pol. Zarzume. Vng. Trifás, trifás. Ang. That is spoken
in jest.] Terent. Phorm. - quid mea illa quidem nostra erit. D.
joculariter audaciam. Cic. de Fat. O' licentiam joculariter!
 Iocularis, a, um, Quod joco fit dictiur, neq. seruum est: vel
quod joco misu, dignum est. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. to seux & plan de riaillerie. Ital. Da gioco. Ger. Schimpfig. Hisp. Co-
de burla. Pol. spesu. Vng. Trifás, trifás. Ang. That is spoken
in jest.] Horat. 1. Serm. Sacri. 1. Præterea ne sic, ut qui jocu-
lariter percurret. Terent. in Andr. Iocularium in malum
inficiens penè incidit.
 Iocularis, locore, per jocum & risum. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. Farce, en riaillant. Ital. Da gioco. German. Schimpfig, saumfig
weig. Hisp. De burla, burlando de palabra. Pol. Zarzume, sinuolac.
Vng. Trifás, trifás. Ang. Teatro in jest.] Cic. ad Att. lib. 4. Huic joculari-
ter disputationi, senecum illum, ut noras, intercessu sanè nolut.
Quidam legunt jocularorem, sed utrum recte, ipsi viderint.
 Iocularis, d, p. Nugas ago, hand setio loquor, cavillor. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. se uer, rallic, se raudor. Ital. scherzare. Ger. Schimpfen, schimpfend trebels. Belg. Goeden.
Hisp. Asolar, juger. Pol. Zarzume. Vngar. Trifás, trifás koldom.
Angl. Te uer iest, dispart er merte word.] Cic. lib. 1. Epist. Sed
jam cupio tecum coram iocari. Plaut. in Menchi. Solet jocari
super mecum illo modo. Cicero 4. de Finib. Habent enim acci-
sionem dignam in qua laboretur, ut mihi in hoc jocari vide-
atur interdum, quoniam ita dicant.
 Iocans, is, participium. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. se uerant, se raudant, se raudant. Ital. Chi scherza de parole. Ger. Schimpfend
schermend. Hisp. Asolar, el que se burla. Pol. Zarzume. Vngar. Trifás
trifás koldom. Ang. Teating, burling, breaking mirth.] Cicero 4. Acad.
Me quoque, iocansme an ita sentiens, non enim fatis intellige-
bam, cecepit horatii ut sententia desisteret.
 Iocatio, onis, f. i. joculi & faceta narratio, aut sermo. [*πολύτιμης ηρακλείας*.]
Gall. rallic. Ital. Goeden. Germ. Schimpfung
fören. Hisp. Asolar, atra de burla. Pol. Zarzume. Vng. Trifás.
trifás koldom. Ang. A boarding or ushing of dispartes.] Cicero ad Papy-
rium. Nunc venio ad jocationes tuas.
 Ionthis, [*ιόνθης*.] Pol. brodams no mary. Vngar. Orgas valo bo-
boris.] A Galeno appellatur exigui duriq. sacri tamores,
à crasso humore generati, quos Plin. Cellusq. varos, Itali sua
lingua Cossi appellant, teste Manardo Epist. Med. lib. 7. & 8.
Ionthos, [*ιόνθης*.] Greeci dicunt, quos Latini varos appellant.
 Iota, litera ei Græca, sed ponitur pro nihilo, ac re nullius mo-
menti. [Pol. Nikognos rios.] Cic. de Orat. Ut iotam literam
tollez, & ex planissimum dicatz.
 Iovinianos, iuvianos, Divus Maximianus voluit vocari, qui
se fortiter in Ilyrico gesellirent.
 Iovis gémma, Quæ præter candorem & levis est, & tenera.
dura res. Plin. lib. 37. cap. 10.
 Iovis flos, Flos est zelivus & modorus, colore purpureo, cu-
jus grana coronamento expuntur. dura res. Plin. lib. 21. cap.
10. Colore tantum placet Iovis flos, odor aberit: sicut & illi,
qui Græcē fides vocatur.
 I. ante P.
 Ipes, Quæ & Scipipes. [*ιόνθης*.] Vng. Schib bimbo rigo si-
reg.] à Græcis appellantur vermiculi verno tempore, & pos-
sumus spirante Austro in vitibus nascentes, oculosq. carum
eridentes quos nullici solent amplitudine terra encarcare, ut do-
cat Galenus lib. 9. Simplici Medic.
 Ipparchida, & Ep. 1. ur. 1. p. 1. preflectura: & quasi magisterium
equitum. Quidam pro ala LXXII. equitum accipiunt.
 Ipsi, r. Vermiculus est vitium oculos eridentes, ut & eis fru-
menta,

E a menta,